

trist Maal og Vægt ubelukkende benyttes ved alle Beregninger af Told og andre offentlige Afgifter," og længere nede hedder det: „fra Treaarsdagen efter fornævnte Tidspunkt" nemlig det Tidspunkt, som Kongen fastsætter, og som altsaa ikke maa være nærmere end 3 Aar efter, at Loven er udkommen, — „bliver metrisk Maal og Vægt, dog med de i § 4 nævnte Undtagelser ubelukkende at anvende", o. s. v. Hvis der ikke findes nogen anden Bestemmelse i Loven, — og jeg tror ikke, at jeg har overset en saadan — er der altsaa slet ikke sat nogen sidste Grænse for det Tidspunkt, som Kongen faar Ret at bestemme; med andre Ord, det er fuldstændigt lagt i den kongelige Anordningsmyndigheds Haand, til hvor snart det Tidspunkt skal bestemmes, fra hvilket Loven faa at sige først begynder at virke. Jeg tror, at et hvilket som helst Spillerum i saa Henseende, som den høitærede Minister maatte ønske fastsat, ikke vil møde nogen Banfselighed fra Repreſentationens Side, men det forekommer mig, at en saadan Ubefstemthed, som her er stillet hen, vil være særdeles ekstraordinær, og indtil Videre ser jeg heller ikke, at den kan hvide paa saadanne Grunde, at der kan være Anledning til at vedtage noget saa Extraordinært. Dette Punkt tillader jeg mig saaledes at henstille til den ærede Minister og til det Udvalg, som utvilsomt vil blive nedsat i denne Sag. — Der er et andet Punkt, som jeg ligeledes vil henstille til nærmere Overveielſe. Det er nemlig, om ikke den kongelige Anordningsmyndighed i § 5 ligeledes er henstillet altsor frit, altsor rummeligt, naar det der hedder „Hvilke Maal og Veieredſkaber der bliver at justere paa Justerkammeret, saavelſom det Materiale, hvoraf de skulle forberedtes, deres Form, Størrelsen af de tilladelige Afvigelser og de nærmere Bestemmelſer om Stemplingen og Betalingen derfor fastsættes ved kongelig Anordning." Jeg er fuldkommen enig i, at en meget stor Del af, hvad der her er nævnt, med god Grund maa henføres under Anordningens Omraade, men det er mig ikke klart, at det er rigtigt, at Loven ikke bestemmer i det mindste Noget om, hvilke Maale- og Veieredſkaber man skal have. Dette i Forbindelse med de Forskrifter, der findes i § 3, synes mig at stille det altsor ujækkert hen, hvorledes man vil gaa frem ved Lovens Gjennemførelſe i denne Henseende, og jeg ledes herved hen paa et andet Spørgsmaal, som har været omhandlet af Flere. Flere ærede Medlemmer have ligesom været bange for Dpregningen i § 3 med de fremmede Udtryk. Det kan gjerne være, at man, naar man ser disse Ord, først bliver noget affrækket, og det forekommer mig ogsaa, at man, hvis man lægger Vægt paa at have dem, dog i det Mindste ved nogle af Benævnelserne uden stor Banfselighed vil kunne sætte danske ved Siden af, og saa overlade til fprogbrugen, hvilke man vil benytte. Jeg kan

ikke se rettere, end at en „Timeter" er i alle Maader ligesaa bekvem en Betegnelse som en „Dekameter", derimod er en „Lufindemeter" vel et lidt længere Ord end en „Kilometer", men der er dog Intet til Hinder for, at man vil kunne bruge baade „Hundredmeter" og „Lufindemeter" i Stedet for de tilsvarende fremmede Ord. Med Hensyn til Brøkdelen tror jeg ikke, at dette gaar an. Kommer man nu til i § 5 at omtale nogle af Maalene og Veieredſkaberne, om hvilke det ikke kan være tvivlsomt, at de skulle stilles til Veie, vil man jo dertil behøve nogle af Benævnelserne i § 3, saa at jeg ikke tror, at det vil gaae an at blive staaende ved Meter og Kilometer, som der har været Tale om. — Endnu er der en lille Bemærkning, som jeg ønsker at gjøre, fordi jeg tror, det vilde være nyttigt, om den ærede Minister, som med største Lethed kan gjøre det, bragte Klarhed til Veie for det Udvalg, som ventelig vil komme til at arbejde i Sagen. I Lovudkastets Motiver er der brugt et meget forsigtigt Udtryk, hvorimod der ganske vist ikke kan gjøres nogen Indvending med Hensyn til Sagens Stilling i Sverrig, nemlig de Ord: „efter at Sagen ogsaa i Sverrig er kommen under Lovgivningsmagtens Behandling." Hvis jeg ikke tager fejl, tror jeg, at den ærede 2den Landssthingsmand for 10de Kredſ (Søsken) deraf ubledebe, at der ikke var taget nogen endelig Beslutning i Sverrig, med andre Ord, at man ikke kunde sige, at Sverrig hørte til de Lande, hvor Meterſystemets Gjennemførelſe var sikket. Jeg tør ikke sige Noget derom med Bestemthed, men hvis min Gutmælelse ikke aldeles svigter mig, blev paa den sidste Misdag Systemets Gjennemførelſe vedtaget. Naar jeg udtrykker mig saa forsigtigt, er det, fordi der, da jeg sidst saae Sagen, kun var en lille Uoverensstemmelse mellem første og andet Kammer med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor lang Frist der skulde gives inden Systemets fuldstændige Gjennemførelſe, men det skulde være mærkeligt, om denne Uenighed ikke skulde være udejvnet ved, at man i første Kammer var gaaet ind paa den længere Frist, som andet Kammer holdt paa, saa at, hvad enten Tidspunktet for Gjennemførelsen er udsat eller ikke, saa er selve Sagen dog nu rimeligvis afgjort i Sverrig. Jeg nævner det, fordi Forhandlingen har viist, at det har Interesse, at man har Viſhed om, hvorledes Sagen i saa Henseende staaer i Sverrig.

B. Petersen: Det ligger i Sagens Natur, at jeg lige saa vel som andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig, ser alle de Ulemper og Banfseligheder, som ville følge af Lovens Gjennemførelſe. Den rører ved det engang Tilvante, den rører ved vore Begreber om Maal og Vægt, saa det er ganske viſt, at der maa fremkomme en Del Ulemper, naar man gennemfører den. Men jeg erkjender med andre ærede Med-